

Dodatek.

Rozhodnutí nejvyššího soudu jako kárného soudu odvolacího v kárných věcech soudců, advokátů a notářů.

Čís. 142 dis.

»Trestním soudním vyšetřováním« (strafergerichtliche Untersuchung) ve smyslu § 17 kárného statutu advok. jest rozuměti každé trestní řízení od jeho počátku až do pravoplatného skončení, nikoliv jen přípravné vyšetřování podle desáté hlavy trestního řádu.

Jest proto opatření zastavením výkonu advokacie podle § 17 statutu přípustné i za přípravného vyhledávání právě tak jako bylo-li přípravné vyšetřování ukončeno a na obviněného podána obžaloba.

(Rozh. ze dne 17. února 1932, Ds I 6/32.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie nevyhověl v neveřejném zasedání, slyšev generálního prokurátora, stížnosti obviněného do usnesení kárné rady advokátní komory v Praze ze dne 21. prosince 1931, jimž mu byl podle § 17 kárného statutu zastaven výkon advokacie až do pravoplatného skončení trestního řízení proti němu zahájeného.

O d ů v o d n ě n í:

Stížnosti nelze přiznati oprávněnost. Učiniti opatření zastavením výkonu advokacie podle § 17 kárného statutu jest kárná rada oprávněna za těchto předpokladů: 1. že bylo proti advokátovi zahájeno trestní soudní vyšetřování nebo že naň byla uvalena vyšetřovací vazba, a 2. že jde o nutný případ. Účelem tohoto opatření jest předběžná a dočasná ochrana proti újmám, jež hrozí zájmům advokátního stavu a zájmům klientů z toho, že advokát dal dojíti až k tomu, že bylo proti němu zahájeno trestní řízení. »Trestním soudním vyšetřováním« (strafergerichtliche Untersuchung) ve smyslu § 17 kárného statutu jest rozuměti každé trestní řízení od jeho počátku až do pravoplatného skončení, nikoliv jen přípravné vyšetřování podle desáté hlavy trestního řádu, jak se domnívá stěžovatel. Není přece myslitelné, že by opatření podle § 17 kárného statutu bylo přípustné jen po dobu, co je trestní řízení v období přípravného vyšetřování, že by však bylo vyloučeno, bylo-li přípravné vyšetřování ukončeno a na obviněného podána obžaloba. Kárný statut ze dne 1. dubna 1872, čís. 40 ř. zák. byl ostatně vydán dříve,

než trestní řád ze dne 23. května 1873, čís. 119 ř. zák., takže ani nemohl míti na zřeteli předpisy §§ 91 a násl. tr. ř. o přípravném vyšetřování. Proti stěžovateli bylo na návrh státního zastupitelství ze dne 30. března 1931 zahájeno přípravné vyhledávání za účelem zjištění skutkové podstaty trestného činu. Toto přípravné vyhledávání, jež vede krajský soud, není dosud ukončeno a z trestních spisů, do nichž nejvyšší soud nahlédl, najmě z návrhu státního zastupitelství na doplnění ze dne 26. listopadu 1931 jest patrné, že se vyhledávání vede proti obviněnému pro zločin zpronevěry. První předpoklad pro opatření podle § 17 kárného statutu je tudíž splněn. Jest ještě přezkoumati, zda jde o případ nutný, to jest, zda vyžadují okolnosti případu rychlého zakročení na ochranu zájmů advokátského stavu a klientů. Toto posouzení jest věcí volné úvahy. Nejvyšší soud, přihlédnuv ke zjištěné skutečnosti, že obviněný byl již kárně potrestán právě proto, že zadržoval svým klientům vydobyté a svěřené peníze, a uváživ, že přes to dal zase dojít až k tomu, že bylo proti němu na základě trestních oznámení zahájeno pro podobná jednání trestní řízení pro zpronevěru, schvaluje názor kárné rady, že tu jde o případ, který nutně vyžadoval ochranného opatření podle § 17 kárného statutu. Pokud se stěžovatel obírá ve stížnosti podstatou trestních případů, jež jsou předmětem neukončeného přípravného vyhledávání, pokud dále líčí své majetkové poměry a pokud tvrdí, že jeho finanční rovnováha byla porušena příliš horlivým vymáháním státních daní a poplatků, není třeba s jeho vývody se blíže obírat, protože nemají význam pro rozhodnutí, zda bylo napadené usnesení kárné rady vydáno za zákonných předpokladů. Stížnosti bylo proto odepřiti úspěch.

Čís. 143 dis.

Jde o služební přečin, neuposlechl-li soudce příkazu, by nastoupil místo u soudu, k němuž byl přeložen, poněvadž kárný soud uznal na jeho přeložení na jiné služební místo; nevádí, že mu ještě nebyl doručen ministerský dekret o přeložení a nebyly ještě oznámeny požitky s novým služebním místem spojené.

Z rozhodování v kárném řízení není vyloučen soudce, který jen zařídil, by byl obviněný vyslechnut dožádaným soudcem o zahájení kárného vyšetřování.

Nepříčí se § 10 kár. zák., že byl obviněnému sdělen seznam všech členů kárného senátu, nikoli seznam členů k rozhodování již určených.

Příležitost k obhajobě po rozumu § 13 kár. zák. musí býti obviněnému dána po souzeném provinění; nestačí příležitost poskytnutá před ním (v kárném řízení, jehož předmětem bylo mimo jiné vzdalování se služby u téhož soudu po jinou dobu); avšak porušení předpisu § 13 kár. zák. pozbylo významu, byla-li ještě před odkazovacím usnesením dána obviněnému jinak možnost uplatnění, co pokládá za nutné neb vhodné k obhajobě.

(Rozh. ze dne 23. dubna 1932, Ds I 21/31.)